De la F.R.F.

Cu privire la articolul „O POVESTE CIUDATĂ", apărut în ziarul „SPORTUL" nr. 261 din 2.VIII. 1968, F. R. Fotbal a trimis redacției noastre următorul răspuns :

1. Arbitrul Popa Mihai a fost sancționat de către colegiul central al arbitrilor, la data de 5 mai 1966, cu ridicarea dreptului de arbitraj pe timp de 2 ani, deoarece la jocul Știința Timișoara — U. T. Arad și-a însușit ilicit o sumă care depășea drepturile legale cuvenite unui arbitru.

2. Fostul Birou federal a infirmat hotărîrea Colegiului central al arbitrilor, sancționîndu-l cu suspendarea pe timp de 6 luni și scoaterea din lotul arbitrilor republicani.

3. La data de 1 iulie a.c. Colegiul central al arbitrilor, la propunerea colegiului de arbitri al municipiului București, a fost de acord cu încluderea lui pe lista arbitrilor publicați în vederea contestării sau recuzării lor.

4. Cu ocazia discuțiilor referitoare la definitivarea lotului republican al arbitrilor, în cazul Popa Mihai au apărut elemente noi. Astfel, în articolul pe care l-a publicat în ziarul „Scînteia" din 3.VII. 1968, Mihai Popa a arătat textual : **„Ba trebuie să adaug că am anulat echipei victorioase nu mai puțin de alte... patru puncte ! Ar fi fost 14—0 !** Or, un arbitru nu poate sub nici un motiv să anuleze goluri marcate regulamentar.

Tot în acest răstimp, s-au aflat și alte aspecte negative ale comportării arbitrului M. Popa, cu ocazia unui joc arbitrat în Grecia, unde, de asemenea, contrar unor instrucțiuni ale organelor tehnice internaționale, a căutat să-și creeze avantaje pănești. Acest fapt a fost adus la cunoștința F.R.F. de către federația de fotbal din Grecia.

Ținînd seama de toate cele semnalate mai sus, s-a hotărît amînarea pronunțării definitive asupra rămînerii sale în lotul republican de arbitri pînă la o viitoare ședință a Biroului federal.

În ceea ce privește „P.S."-ul care se referă la introducerea arbitrului M. Popa în lotul republican C, aceasta este propunerea de soluționare a cazului respectiv împărtășită de secretarul general al F. R. F.

Tot în articolul sus citat sînt amintite și numele unor arbitri a căror prezență în lotul republican este considerată bizară. F. R. Fotbal este de acord cu faptul că arbitrii menționați, precum și alții, au avut unele arbitraje mai slabe, dar situația lor, ca și a tovarășului N. Rainea, comparativ cu abaterile săvîrșite de arbitrul Popa Mihai, nu se oseamănă.

PATRU CĂPITANI DE ECHIPĂ PRIVESC ÎN OGLINDA VIITORULUI

Competițiile oficiale europene intercluburi au devenit o realitate imediată. Ne gîndim la ele ca la o cutie a Pandorei, ce ascunde și oferă anual multe lucruri încîntătoare.

În această toamnă, patru echipe românești vor porni pe trasee diferite : Steaua în „Cupa campionilor", Dinamo București în „Cupa cupelor", F. C. Argeș și Rapid în competiția orașelor tîrguri.

În primele două (desigur și cele mai prestigioase), ne urmărește parcă de ani de zile un bizar consemn : nu putem trece peste ziduri celui de al doilea tur. Nu este vorba de fatalitate. O asemenea explicație ar constitui o încercare de evadare din fața realității. De fapt, jocul sorților a ales frecvent pentru echipele noastre, ajunse în șaisprezecimi de finală, adversari cu mare forță competitivă : Real Madrid, Inter sau Juventus Torino. Echipe de anvergura acestora, care își joacă șansele în competiții oficiale cu ardoarea și exactitatea proprie formațiilor profesioniste, depășesc, adesea, capacitatea reprezentanților noastre, cu tot adaosul coeficientului de hazard care înmulțește șansele oricărui partener într-o întrecere de fotbal.

S-ar putea înscrimina, totuși, din cauza repetatelor eșecuri suferite în turul secund, apariția insidioasă a unei bariere psihologice. Această explicație ar putea constitui o cheie doar pentru interpretarea unor insuccese întîmplate și atunci cînd a trebuit să înfruntăm adversari fără vreo aureolă deosebită (cazul echipei Steaua învinsă la București de F. C. Strassbourg).

Dar, să ne despărțim de trecut și să aruncăm spre sezonul viitor o privire stenică, prin intermediul celor patru căpitani ai echipelor noastre înscrise pe frontul competițiilor europene oficiale. I-am solicitat mai întîi pe CONSTANTIN.

CONSTANTIN

— Cu mine este o chestiune mai dificilă. Sînt căpitanul formației atunci cînd joc. În lipsa mea, dacă Jenei face parte din echipă, el îndeplinește această funcție. Dacă și el lipsește, atunci ne urmează Voinea.

— Nu-i nimic. Să nu se supere Jenei și Voinea pe care îi stimăm în egală măsură, dar atît timp cît faci parte din lotul Stelei, noi continuăm să te apreciem drept fotbalistul cel mai autorizat, un părinte spiritual și un demn purtător de cuvînt al coechipierilor. Deci, Steaua va evolua din nou în „Cupa campionilor" după 7 ani.

— Da. N-am uitat nici acum acel de neînțeles 0—0, realizat cu Austria Viena la București, prin care ne-am irosit șansa în fața unei echipe, în fond, lesne de eliminat.

— Cum apreciezi adversarul actual, echipa daneză Akademisk ?

— După cîte cunosc fotbalul danez (am jucat de 4 ori împotriva echipei reprezentative a acestei țări, sau a unor formații de club), șansele ne aparțin. N-am mai văzut jucînd de 5 ani o echipă din Danemarca, dar, în acest interval, danezii n-au mai reeditat o serie de performanțe, prin intermediul cărora fotbalul din această țară căpătase cîndva o oarecare rezonanță. Din ce am afirmat, să nu se înțeleagă că sînt sentențios.

— În acest gen de competiție, apreciezi diferențiat importanța celor două meciuri ?

— Le consider o unitate, trebuie rezolvată integral. Degeaba echipa joacă bine în primul meci programat în deplasare, să zicem, dacă săptămîna viitoare, pe teren propriu, se dezice (așa am făcut noi cu F. C. Strassbourg).

— Pe care dintre liniile echipei Steaua o consideri hotărîtoare în viitoarele jocuri din „Cupa campionilor" ?

— Nici Steaua, nici celelalte echipe românești nu au vreun compartiment strălucit, capabil să decidă prin randamentul lui destinul unor partide tranșante. La noi, toată echipa trebuie să fie în formă pentru a învinge. Dar, fiindcă Steaua a fost întotdeauna o echipă cu stil ofensiv (indiferent de prezența în formație a unor apărători excelenți) și acum, în virtutea acestei frumoase tradiții, forța atacului va fi elementul decisiv.

— Să admitem că veți păși în turul II al competiției. Ce adversar ai prefera ?

— Ca fotbalist, doresc o echipă renumită, cu toate satisfacțiile și riscurile resimțite în fața unui celebru adversar ; ca om, sensibil la frămîntările fotbalului nostru, aș prefera o formație mai ușor de învins, pentru realizarea unei vechi aspirații : ascensiunea unei echipe românești în sferturile de finală ale C.C.E.

GREAVU

— Ce gînduri vă încearcă acum, înaintea debutului într-o competiție europeană oficială, în care Rapid n-a mai jucat niciodată : „Cupa orașelor tîrguri" ?

— Anul trecut, am fost foarte aproape de turul al treilea al „Cupei campionilor europeni". Meciurile cu Juventus Torino au fost niște „mari bătălii". Cine participă la ele, se simte în continuare, mai sigur, chiar dacă a fost învins la limită. De aceea, echipa va avea acum mai puțin trac, va fi mai lucidă, armă care ne lipsea cu un an în urmă.

— Dacă îți voi aminti că veți juca fără Ionescu, optimismul tău se menține ?

— Da. Se vorbește că echipa nu prea funcționează bine în prezent. Este o realitate. Cum gîndim cu o ambiție care, parțial, izvorăște din perspectiva participării la C.O.T.

— Ați ajuns o dată pînă în turul al treilea. La ediția de anul trecut, drumul v-a fost barat, de la început, de către Ferencvaros. Poți anticipa ceva în legătură cu posibilitățile voastre în actuala ediție ?

— Am să mă refer la adversarul nostru din primul tur și la capacitatea echipei întrezărită acum, în miezul pregătirilor. Vom întîlni pe Leixoes Porto, o formație cunoscută la noi, de pe vremea cînd a jucat cu Progresul în „Cupa cupelor". Din cîte știm, este o echipă de valoare medie, care nu s-a detașat nici în campionatul portughez nici în competițiile europene. Ea nu trebuie bagatelizată, dar poate fi învinsă. La noi, trebuie merg, în ciuda aparențelor, destul de bine, se muncește mult și disciplinat. Păcat că niște accidente au stopat pregătirile unor jucători. Kraus a fost și internat în spital, cu o formă de gripă severă. Dar, în genere, echipa are coeziune și potențial, tar noi sîntem încrezători, fiindcă ne simțim apreciați. De curînd, am jucat o partidă amicală la Tg. Mureș. Nu s-a făcut o primire excelentă, cum rar mi-a fost dat să întîlnesc. Aceste semne de prețuire sînt foarte reconfortante și stimulative pentru noi.

— Cum se integrează portarul Niculescu, ce face Ipachim Popescu, cum evoluează Dobrin ?

— Niculescu e un talent remarcabil, a intrat de pe acum în formă o dată ieșit din complexul de jucător-rezervă. Avem mare încredere în el. Ioachim Popescu, restabilit după accidentul din toamna trecută, muncește pentru redobîndirea calităților. Toți sîntem impresionați și îl admirăm pentru tenacitatea lui. Dobrin e conștiincios, nu dă bătaie de cap nimănui și joacă bine. Să vedem ce se va face cu suspendarea lui. Avem și un grup de tineri fotbaliști dotați și modești, care vor da, cred, în curînd, randament pentru prima echipă (Păunescu, Roșu, Ioan II).

— Ce-ai zice de o întîlnire F. C. Argeș—Rapid în „Cupa orașelor tîrguri" ?

— Doresc o atare hotărîre din partea sorților, dar nu la început, ci prin turul trei, patru. Ar avea un mare succes la public.

DATCU

— Spune-mi Ilie, vezi pînă departe în „Cupa cupelor" ?

— Aș vedea, dar am în față adversarul din prima manșă, care înnourează puțin cîmpul. Și, totuși, cred că vom ajunge dincolo de el. E vorba de F. C. Köln, echipă bună, robustă și ambițioasă. Antrenorul și conducătorii lor au venit să ne vadă în Berlinul occidental, cînd am jucat cu Herta. Apoi au declarat presei că Dinamo este o echipă care trebuie privită cu toată seriozitatea.

— Deci, circumspecție în ambele tabere. Care sînt atuurile voastre ?

— Echipa, în ansamblu, este compusă din linii valoroase și omogene între ele. Viteza, puterea de străpungere și inventivitatea înaintașilor, organizarea și vigoarea apărătorilor fac, la ora actuală din Dinamo București o formație capabilă să reziste trăsăturilor de luptă decisive, caracteristice competițiilor oficiale intercluburi. Iată, de ce, o văd trecînd dincolo de obstacolul care se cheamă F. C. Köln

Interviu realizat de Remus BOGDAN

CONSTANTIN: „Ascensiunea unei echipe românești în sferturile de finală ale C.C.E. — vechea mea aspirație"

GREAVU: „Cine joacă partide grele, se simte în continuare mai sigur"

BARBU: „F.C. Argeș are coeziune și potențial, înaintea celei de-a treia participări la C.O.T."

DATCU: „Văd dincolo de obstacolul care se cheamă F. C. Köln"

BARBU

— În schimb, Barbule, F. C. Argeș pornește pentru a treia oară pe itinerarul „orașelor tîrguri".

— Da, echipa noastră a devenit foarte cunoscută în această competiție. Și noi ne-am obișnuit cu ea, o respectăm și ne pregătim cu seriozitate pentru a nu face figură modestă. Ne-am propus să ne calificăm în turul următor, dar nu știu dacă vom reuși. Sînt multe echipe puternice în competiție, iar noi nu sîntem favoriți. Ne vom bate cu dîrzenie, cu tot ce avem mai bun în noi, dar nu știu dacă va fi suficient.

— Ce ai spune despre Rapid, care a mai participat o dată la C.O.T. ?

— Rapid a fost o echipă foarte bună, dar acum nu mai are forța de atunci. Nu știu dacă va reuși să se impună în fața unor adversari puternici.

— Ce-ai zice de o întîlnire F. C. Argeș—Rapid în „Cupa orașelor tîrguri" ?

— Ar fi un meci foarte interesant, dar nu la început, ci în turul trei, patru. Ar avea un mare succes la public.

— Ce-ai zice de o întîlnire F. C. Argeș—Dinamo București în „Cupa orașelor tîrguri" ?

— Ar fi un meci foarte interesant, dar nu la început, ci în turul trei, patru. Ar avea un mare succes la public.

— Ce-ai zice de o întîlnire F. C. Argeș—Steaua în „Cupa orașelor tîrguri" ?

— Ar fi un meci foarte interesant, dar nu la început, ci în turul trei, patru. Ar avea un mare succes la public.

— Ce-ai zice de o întîlnire F. C. Argeș—F. C. Argeș